

Δημήτρις ἥ [[νὰ βάλη ἐπίτ]] δὲν ἡδελεν βάλη ἐπίτροπὸν του διὰνὰ κριδῆ^{24/} μὲ τόν Ἀρχων Μπρανκοβάνον, νὰ (εἰ)ναι ἐλεύθερος ὁ Ἀρχων: ^{25/} Μπρανκοβάν(ος) νὰ πέρνη τὰ σκουλαρήκια, καὶ λοιπόν Ἀπερ^{26/} /νώντας τό Ἄνω τέρμινον καὶ Μὴν κάνωντας οὔτε τὸ ἔνα οὔτε τὸ ἄλλο, ^{27/} μ(έν)ουν τὰ σκουλαρήκια ἐλεύθερα (εἰ)ς χ(εῖ)ρας τοῦ Ἀρχων Μπρανκο^{28/} /βάνου, καὶ (εἰ)μ(έν) εχ(ει) ὁ κὺρ Δημήτριος Κόσμα καμίαν ἀγωγήν διὰ αὐτά ^{29/} ἃς εχη νὰ ἄγρηκέται Μέ τόν Ἀρχων Μπρανκοβάνον, καὶ εστω ^{30/} (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

^{31-33/} Ιωάννης τζηνγγ(ού) νῦν προεστῶς πρω, Μανηκάτης Σαφράν(ος) πρ, δωμᾶς βελλερᾶς πρ, Μανόλης Κωνσταντίν(ου) πρ, Κηρήτζης χατζή τύχ(ου) [μον.] .

στ. 18-15 Επανάληψη του διατακτικού της εγγρ. 208, ως αιτιολογία της αποφάσεως.

στ. 26-29 Άρση της μεσεγγυήσεως, ως συνέπεια της ερημοδικίας του εναγομένου. Για τις τυχόν αγωγές ἡ ενστάσεις που δα είχε κατά του ενάγοντος, ο εναγόμενος δα πρέπει να συνεννοηδεί («άγρηκέται») με τον ενάγοντα.

212

1775/I/26
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 98r-v

Θέσπισμα πειδαρχικό. Εμπορικές τάξεις. Επιβολή λιτότητας στην κοινωνική ζωή των μελών (γάμος, βάπτιση). Απαγόρευση πολυτελούς αμφιέσεως. Μη αναδρομικότητα ρυθμίσεων.

Πειδαρχικό άδικο και αντικειμενική ευδύνη.

// 1775: τῆ : 26: Ιανουαρίου

^{2/} Ἐσυνάχθημεν τὴν σήμερον κοινός ὅλη ἡ κουμπανία καὶ ἐξετάζωντας μερι: ^{3/} /κὰ τὰ τῆς κουμπανίας, τὸ ὑβρομεν εὔλογον κοινῶς, ὅτι ἀπό τὴν σήμερον ^{4/} / καὶ ἐκ(εῖ)δες (εἰ)ς ὅσαις χαραῖς ἡδελαν ἀκολουθ(εί)ση, κοινῶς (εἰ)ς ὅλους τοὺς πραγματευ: ^{5/} / τὰς τῆς κουμπανίας, νὰ μὴν ἀκολουθοῦν καδῶς ἔκαναν ἔως τὴν σήμερον ^{6/} / μερικοὶ μὲν κατὰ τὴν δυναμήντους, μερικοὶ δὲ ὑπὲρ τὴν δυναμήντους, ^{7/} / μὲ ὅλον ὅποῦ καὶ ἀπὸ πολλῆς νὰ ἥλδεν βασιλικῆ προσταγῆ, διὰ αὐτὴν ^{8/} / τὴν ὑπόδεσην, ὅδεν ἰδοῦ ὅποῦ βάνωμεν ἀράδαν καὶ τάξιν, κάνων: ^{9/} / τας (εἰ)ς 2: μερτικὰ τὴν κουμπανίαν, ἔγουν πρῶτην καὶ δευτέραν τάξιν, ^{10/} / ἡ πρώτη τάξη νὰ μήν εχῃ τὴν ἄδ(ει)αν, διὰ νά κράξῃ (εἰ)ς τὴν χαράν ^{11/} / παράνω ἀπό 12: ζευγάρια πανδρεμένους,

ῆγουν δώδεκα, καὶ πνευματι:¹²/ κὸν μας καὶ διδάσκαλον τῆς κουμπανίας καὶ δώδεκα παλεικάρηα,¹³/ τῆς κουμπανίαςμας. ξεχωρηστά ὅμως ὁ γαμπρὸς νά ἔχῃ νά καλῇ¹⁴/ / (εἰ) μὲν ὅμως τ(εί)χ(ει) ὁ γαμπρός ξένος/ κανέναν ἐδικόντου ἡ φίλον. (εἰ) δὲ¹⁵/ δευτέρα τάξις νά κράξῃ ζευγάρια, 9— ἦγουν ἑναῖα, καὶ ως ἄνωθεν τοὺς¹⁶/ ἄλλους, ὅδεν εύρισκοντάστο κοινῇ τῇ γνώμῃ, νά ἔχῃ καὶ νά κρατ(ει)θῇ¹⁷/ δίχως καμίαν ἐναντιότητα, (εἰ) μὲν ὅμως καὶ ἥδελεν τολμήσῃ τινὰς¹⁸/ καὶ κάμ(ει) ἀλλέως πατῶντας τὰ ἄνωθεν καὶ παρόντα δεσηματά μας¹⁹/ νὰ ἔχῃ δίχως καμίαν αἵτ(ει)αν καὶ πρόφασιν νὰ γ<κ>λομπίζεται, φλο:²⁰/ρίντζια ούγκρ(ικα) F 60"— τά ὅποια F 20: τοῦ προεστοῦ, καὶ F 40"— τῆς κουμ:²¹/πανίας διὰ τὰ ἔξωδα.

²²/ ώσαύτως καὶ διὰ τά βαπτ(εί)σια νὰ λύπουν τὰ πρῶτα μεγάλα ἔξωδα ὅποι²³/ ἐγίνωνταν (εἰ)ς τά γλυκὰ τοῦ σπητίου καὶ ἔξω ἀπό, 2: γυναικες καὶ ἡ²⁴/ νουνᾶ καὶ ἡ μαμῆ νὰ μήν ἔχῃ τήν ἄδ(ει)αν μέ παράνῳ νά π(ει):²⁵/ γαίνη (εἰ)ς τήν ἐκκλησίαν. καὶ τήν μίαν νά ἔχῃ νά τήν κράξῃ ἡ²⁶/ νουνᾶ, καὶ τήν δεύτερην ἡ λεχοῦσα, λύπωντας καὶ ἀπὸ τό σπητη ἡ ξέ:²⁷/ναις γυναικες, ἔξω τῆς συγγεν(εί)ας, καὶ κάμ<ν>ωντας ἐναντίος δέλ(ει) (εῖ)ναι²⁸/ ἡ γ<κ>λῶμπα πλερώνωντας οἱ ἄνδραις των ούν(γκρικα) F 40"— τά ὅποια δέλουν²⁹/ γέν(ει) ως ἄνωθεν, πέρνωντάς τα χώρις πρόφασιν, ἐπ(ει)δή καὶ αύτοδελ(ει):³⁰/τως ἐδέδ(ει)μεν. (εἰ)ς τὰ ὅποια δεσήματα νά μήν ἔχουν νὰ μεσιτεύσουν³¹/ οὔτε ὁ προεστός, οὔτε οἱ ὄμνεγμένοι, οὔτε ἡ ἔξωτέρα.

³²/ Καὶ διὰ τὰ φωρέματα εύρεδ(ει) εῦλογον κανένας ἄνδρας νά μήν ἥδελεν³³/ τολμήσ(ει) ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ (εἰ)ς τό ἐξῆς νὰ κάμῃ ἡ τῆς γυναικόςτου³⁴/ ἡ τῆς κώρης του, φωρέματα χρυσᾶ ἔξω ἀπὸ ἐκ(εί)να ὅποι ἔχουν, τά ὅποια³⁵/ νὰ τὰ φωροῦν. (εἰ) δὲ καὶ ἥδελαν κάμ(ει) ἄλλα, ἡ ὁ ἄνδρας ἡ <ἡ> ἴδια ἡ γυναῖ:³⁶/κα νὰ γ<κ>λομπίζεται ούν(γκρικα) F 120"— ἦγουν ἑκατόν (εῖ)κοση ἀπό τά ὅποια³⁷/ νὰ (εῖ)ναι μισᾶ τῆς βασιλικῆς καμάρας καὶ τά μισᾶ, τῆς κουμ:³⁸/πανίας. ὅποι καὶ (εἰ)ς τὰ λοιπὰ φωρέματα ὅποι ἥδελαν κάμ(ει)³⁹/ {νὰ} // νὰ (εῖ)ναι μέτρ(ει)α κατὰ τήν τάξιν των καὶ κατά τήν ἀράδαντους²/ τὸ ὅμοιος καὶ (εἰ)ς ὄλους τοὺς πραγματευτᾶς ἄνδρας καὶ παλ(ει)κάρηα³/ νὰ (εῖ)ναι πάλιν κατὰ τήν τάξην των, καὶ ἀν ὅμως ἥδελαν (εἰ)σται⁴/ ἔξω τῆς ἀράδας δέλουν γ<κ>λομπισδ(ει) ως ὅπισδεν, ὅδεν ἐβεβαιώδ(ει)σαν⁵/ καὶ ὑπογράφδ(ει)σαν ἀπὸ ὄλην τὴν κοινότητα.

⁶⁻²⁶/ δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς στέργω τάνωθεν πρ. Μανηκάτης Σαφράν(ος) βεβαι ὕνο τα ἄνοδεν. Ιωάννης Τζηνγγ(ού) στρέγω τάνωθεν πρ. Γιάννης μαυρωδής στρέγω τά ἄνωθεν [χ.γρ.], Κόνσταντηνος. Ἀρπασίς πρ. Γεώργιος Ιωάνν(ου)μάρκ(ου) στέργω τά ἄνωθεν πρ. κυρήτζης χατζή τύχ(ου) στρέγω τάνοδεν. Μανόλης Κωνστ(αν)τίν(ου) στρέγω τάνωθεν προ, γεοργις βελλερας στρεγω τανοδεν [μον.], Ιωάννης Ιωάνν(ου) μάρκ(ου). στέργω τά ἄνωθεν πρ καπετάν(ος) μαξῆ μ' ὄλην τήν ἔξωτέραν, Κοστα(Δηνος). Πω(π) αλεβερεζὶ λα το(μι)* πρ. Δοιμιτηρου Δουτ<κα> αλεβερεζου**, γεόργι(ος) δημητρι(ου) στέργο τὰ ἄνοδεν πρ. χ(ατζή) δεώδορ(ος) κώστας:

στέργω τὰ ἄνοδεν *τρ* [χ. Γ. Δημητρίου], *Κωνσταντίνος Πρέδα τρο στρέγω τά ἄνωδεν*: *Ιωαννης Ιβασκως στρεγω τά ανωδεν. Δημήτρης βοϊκ(ου) στρέγο τὰ ἄνοδεν. Νικόλα(ος) στάμ(ου) στρέγω τά ἄνοδεν. Ιωάννης ἀλεξί(ου) βεβαιώντανω τάνωδ(εν). Γεώργι(ος) Σαφραν(ος) βεβαιώνω τά ἄνωδεν, ναστος διμιτρι(ου) βεβυ<ο>νο τα ανοδεν.*

[* Κωσταντίνος Πωπ βεβαιώνω τα πάντα, **Ντουμίτρου Ντούτκα βεβαιώνω].

Θέσπισμα που συμπληρώνει προηγούμενα¹.

στ. 2-9 Ρυθμίζονται κοινωνικές εκδηλώσεις των μελών, για τον περιορισμό της επιδεικτικής σπατάλης που παρατηρούνταν στο παρελθόν. Η απόφαση λαμβάνεται και κατ'εφαρμογή αυτοκρατορικού διατάγματος για την κατάταξη των εμπόρων σε τάξεις από τις κατά τόπο συσσωματώσεις τους. Διαίρεση της παροικίας σε δύο εμπορικές τάξεις, ανάλογα με την οικονομική κατάσταση των μελών².

στ. 22-26 Ρύθμιση για τις βαπτίσεις και για τις δύο τάξεις πραματευτών.

στ. 19, 29-31 Τα απειλούμενα πρόστιμα είναι ενιαία για τις δύο τάξεις και η σχετική απόφαση του προεστού δεν δα υπόκειται σε καμία ένσταση ή ένδικο μέσο («πρόφασιν», «αίτείαν»), επειδή είναι κοινή απόφαση όλων των μελών. Επίσης, απαγορεύεται να μεσολαβούν οι εκάστοτε προεστοί, οι ορκωτοί πάρεδροι ή η συνέλευση (με απόφαση ή μέσω του Καπετάνου) για να γίνουν εξαιρέσεις στον αριθμό των προσκεκλημένων ή στα πρόστιμα.

στ. 32-38 Απαγόρευση να «κάμουν» οι άνδρες στη γυναίκα ή την κόρη τους χρυσοῦφαντα ή χρυσοποίκιλτα φορέματα, χωρίς όμως να απαγορεύεται να φορούν αυτά που ήδη έχουν.

στ. 38-5[φ 98v] Στο εξής, όσα φορέματα κάνουν οι γυναίκες και οι άνδρες, γενικά, πρέπει να μην είναι πολυτελή³ και να ανταποκρίνονται στην τάξη εμπόρων στην οποία ανήκουν, με απειλή προστίμου. Σε όλες τις περιπτώσεις που ρυθμίζονται από αυτό το δέσπισμα στοιχειοθετείται πειδαρχικό άδικο και αντικειμενική ευδύνη⁴.

1. Πρбл. Θ. 26(1690) § 11, 46(1746) § 16 (ΕΚΣ, σσ. 300-301, 360).
2. Πρбл. ενδεικτικά Μ. Γεδεών *Κανονικαί Διατάξεις*, τ. Α΄, Κωνσταντινούπολη 1888, σ. 70.
3. Για την πολυτελή αμφίεση πρбл. Θ. 46(1746) § 17, (ΕΚΣ, σσ. 360-361) και Μ. Γεδεών, ο.π., σ. 67.
4. Βλ. για τους πειδαρχικούς κανόνες ΕΚΣ, σσ. 228-231, εδώ σ. 230 (6').

